

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 203.864 van 11 mei 2010
in de zaak A. 195.271/XII-6088**

In zake: Jalel HOUICHET
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christiaan Lesaffer
kantoor houdend te Antwerpen
Oude Leeuwenrui
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENTE SINT-PIETERS-WOLUWE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sébastien Depré
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 240
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp

1. De vordering, ingesteld op 21 januari 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 24 november 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Pieters-Woluwe om Jalel Houichet uit te sluiten van de wekelijkse openbare markten op het grondgebied van de gemeente.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 april 2010.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat An-Benedicte Ceulemans, die loco advocaat Christiaan Lesaffer verschijnt voor verzoeker, en advocaat Jean Noël Smets, die loco advocaat Sébastien Depré, verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Onderzoek van de vordering

3. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

4. Wat de tweede grondvoorwaarde betreft, betoogt verzoeker in de eerste plaats dat het opgelegde marktverbod een beroepsverbod uitmaakt en dat de omstandigheid dat hij andere markten kan bezoeken naast de kwestie is omdat hij “princiepief het recht [heeft] om de markten van verwerende partij te willen bezoeken zonder dat hij dit moet motiveren”.

In de tweede plaats voert verzoeker een “zwaar financieel nadeel dat zijn bedrijf in gevaar brengt” aan. Toegelicht wordt dat deelname aan de dinsdag- en zaterdagmarkten van verwerende partij lucratief is en dat een eventuele financiële vergoeding nooit volledig de schade zal dekken om reden dat verzoeker nooit de exacte schade zal kunnen bewijzen en omdat hij slechts een gedeelte van de advocatenkosten zal kunnen recupereren.

Ten slotte doet verzoeker nog een “bijkomend ernstig materieel nadeel” gelden, erin bestaande dat “de totale activiteit van verzoekende partij onder druk komt omdat het opbouwen van een cliënteel op andere markten, die zij dan nog

moet zoeken, een werk van lange adem is en zij bovendien nooit zeker is van een plaats”.

5. Verzoeker werkt naar eigen zeggen zes dagen op zeven als marktkramer. Sinds relatief korte tijd staat hij op de dinsdag- en de zaterdagmarkt te Sint-Pieters-Woluwe. Hij heeft er geen vaste plaats, maar krijgt er een toegewezen, indien beschikbaar.

6. Inderdaad is het verzoeker toegelaten “de markten van verwerende partij te willen bezoeken”. Maar het enkele feit dat de bestreden beslissing hem dat onmogelijk maakt, wijst niet *ipso facto* uit dat hij daardoor ook een nadeel lijdt dat als ernstig en moeilijk herstelbaar te beschouwen is. Dat zulks wel degelijk het geval is moet, met het oog op een schorsing, in het verzoekschrift aannemelijk worden gemaakt aan de hand van voldoende concrete en verifieerbare gegevens.

7. In dat verband brengt verzoeker zijn omzetcijfers voor 2008 bij. Volgens verzoeker blijkt hieruit dat de cijfers “op dinsdagen en zaterdagen vóór hij naar de markten van verwerende partij ging lager lagen dan in de periode dat hij deze bezocht, ze tijdens die periode deels veel hoger waren en globaal genomen alleszins hoger in vergelijking met de andere dagen in die periode en ze erna weer veel lager waren”.

Evenwel leidt de Raad van State -de verwerende partij achterna- uit verzoekers cijfers voornamelijk af, ten eerste, dat wanneer verzoeker niet op de markt te Sint-Pieters-Woluwe kan staan, hij dan geenszins zonder marktplaats zit maar elders zijn activiteit kan uitoefenen en, ten tweede, dat met uitzondering van de korte periode van 20 september 2008 tot 11 oktober 2008 zijn omzet te Sint-Pieters-Woluwe niet noemenswaardig verschilt van die op dinsdag- en zaterdagmarkten in andere gemeenten.

Als bijgevolg de cijfers iets aantonen, dan is het vooralsnog dat het door verzoeker geclaimde financieel nadeel beperkt is en dat het voor hem blijkbaar geen probleem vormt om tot andere markten te worden toegelaten en er een vergelijkbare omzet te realiseren. De bewering dat zijn activiteit “onder druk komt” en dat zijn bedrijf “in gevaar” wordt gebracht, is ongeloofwaardig.

8. Daargelaten of het aangevoerde nadeel moeilijk te herstellen is, kan het alleszins niet als ernstig beschouwd worden in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Hieruit volgt dat alvast niet is voldaan aan één van de grondvoorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 mei 2010, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust